UFO NYT

S. U. F. O. I.

Januar 1963

Pris 2,00 kr.
Incl. oms.

Udgiver: S.U.F.O.I.
(Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:
Forlaget SUFOI
Rønne Alle 9, Sunds, Jylland
Telefon Sunds 194 - Giro 516 75
Pris 24 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Frank Pedersen (tekniske materialer)
E. Jensen (dansk stof)
Gerda Rørbæk Nielsen
(oversættel er)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.s mening gennem „UFO-NYT" at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

INDEHOLDER bl. andet

Organisationsoversigt:

Leder: H. C. Petersen, Rønneallé 9, Sunds, telefon Sunds 194.

Kontaktudvalget:
Kontakt til udlandet, teknisk afd.: Frank Pedersen, Dalgårdsparken 20 - Lynge - Tlf. 283
Regnskabsfører: Irma Andersen, Borgmestervangen 8, Randers, giro nr. 117725
Foto-afdelingen: Ensio Slej, Elselillevej 5, Kbhv., Sundby, tlf. (01) 55 11 82.
Udklipscentral: Alfred Hansen, Lindevej 29, Espergærde, tlf. 948.
Rapportcentral: E. Jensen, Tinggården 11, Kbhv., Sundby, tlf. Am. 360.
Bibliotek: P. C. Andersen, Violvej 5, Randers.
Oversættelsescentral: Gerda R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, tlf. 09 119920.
Arkiv: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, Kbhvn. Kastrup, telefon 01 50 05 22.

Repræsentanter for København.
John Petersen, Sophus Falcks Alle 13, Dragør.
X. P. Madsen, Bakkehave 8, Hørsholm, tlf. 1677.

Repræsentant for Fyn:
Axel Nielsen, Søgårdsvej 11, Næsby, tlf. 09 119 920.

Repræsentanter for Jylland:
Vagn Dybkær, Alpedalsvej 6, Kolding, tlf. 5394.
Jørgen Andersen, Glentevej 37, Silkeborg, tlf. 1322.

Repræsentanter for Sjælland og Lolland-Falster:
Ole Henningsen, Rødby Mark pr. Rødby.
Børge Jensen, Bækgårdsvej 3, Borup Sj., telf. (03 626) Borup 101.

Kontaktgrupper pr. 1. juli 1961

JYLLAND:
Aarhus: G. Sørensen, Skovvangsvej 191.
Esbjerg: Axel Christensen, Niels Juelsgade 4, telf. 5825.
Holme: K. L. Fick, Holmesvinget 8, Højbjerg.
Højbjerg: Jarl Larsen, Rosenvangsallé 212 e.
Kolding: G. Th. Jensen, Aabenraavej 43, telf. 3293.
Nibe: N. Rohde Nielsen, Hovvej 8.
Randers: A. C. Therkildsen, Bøsbrovej 29 b, telf. 5508. — Privat telf. 8298.
Silkeborg: J. Andersen, Glentevej 37, telf. 1322.
Skalborg: E. Julsgaard, Hobrovej 329.
Vejle: G. Fjeldsted Nielsen, Østerled 18, IV, telefon 610 kan benyttes.
Viborg: M. Holbech, Sjællandsgade 12, tlf. 3410.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:
Hørsholm: X. P. Madsen, Bakkehave 8, telf. 1677.

Fortsættes på bagsiden

 AKTUELT

Ought to be translated

Godt nytår — og velkommen til vore nye abonnenter. Vi er meget glade for det store antal abonnementer, der er blevet tegnet — det tager vi som et tegn på, at der er almindelig tilfredshed med UFO-NYT.

Vi ændrer ikke væsentligt ved hverken udseende eller indhold. Det „Aktuelt", som i de sidste år er bragt på denne plads, afløses fra næste nummer af andet aktuelt fra aviser, bøger og lignende.

Cosmic Science slutter ved spørgsmål og svar nummer 100. Honeys spørgsmål og svar og Adamskis materialer fortsætter uden ændring i den hidtil anvendte procedure.

„UFO-observationer over Skandinavien" fortsætter også uændret, men der tilføjes en kort redegørelse på engelsk til benefice for vore udenlandske venner, som nu ikke nødvendigvis behøver at lade hele artiklen oversætte.

UFO-NYT læses af danske i Australien, USA, Canada, England, Belgien, Schweiz og Tyskland — desuden læses UFO-NYT i Norge, Sverige, Finland, på Island, Færøerne og Grønland. UFO-NYT sendes til i alt 21 lande uden for Skandinavien.

Vi glæder os til at bibringe vore abonnenter stadig mere indblik i, hvad det er, der sker i verden i dag, således at De, der ønsker det, kan udvikle sig til at møde den nye tidsalder, — inden det er for sent!

Held og lykke i 1963.

Godt nytår fra udklipscentralen

Her ved årsskiftet vil udklipscentralen gerne rette en tak til de mange, som har sendt os udklip i 1962. Tak også til vore norske og finske venner, hvorfra der er bidraget med mange interessante udklip.

I mange tilfælde har udklippene været ledsaget af breve eller små tilkendegivelser, der viser afsenderens interesse, og dette har glædet mig meget.

Også fremover imødeser vi med glæde udklip fra UFO-NYTs læsere, idet alle disse, måske tilsyneladende ubetydelige, notitser og udtalelser om UFO-spørgsmålet og om observationer fra forskellige egne, der kommer i dagspressen, sammenlagt tegner et godt billede dels af observationernes karakter, som er til stor hjælp for rapportcentralen, men også af pressens og såkaldte kompetente personers noget skiftende stillingtagen til problemet. Dette og flere andre ting gør, at udklipscentralen har sin betydning for UFO-arbejdet. Derfor — tak for jeres medvirken.

Skulle der være spørgsmål, som ligger indenfor udklipscentralens kompetance at besvare, er læserne altid velkommen til at skrive til mig. For at holde udgifterne nede på et rimeligt niveau bedes svarporto venligst vedlagt.

Med venlig hilsen

Alfr. Hansen

SUFOI - København

Under dette navn vil der blive gjort forsøg på at samle SUFOI-grupperne i København og omegn til en månedlig mødeaften med foredrag. Vi håber, at der herefter kan startes nye studie- og arbejdskredse.

Indledende mødeaften blev afholdt den 11. december 1962 — der var god interesse.

Møderne bliver foreløbig afholdt i lokaler, som lejes af „UFO-Klubben" — *Aggersborggade 3, kælderen, Østerbro.*

For at forebygge enhver mulighed for misforståelser skal det understreges, at det eneste, vi har med klubben at gøre, er, at vi mod betaling låner deres lokaler.

Gyldig kvittering for årsabonnement af UFO-NYT skal forevises ved indgangen, idet ikke-medlemmer af SUFOI ikke har adgang.

Første ordinære møde afholdes den 8. januar 1963 kl. 20,00 præcis. Taler er Kai Neumann. Vel mødt.

Karl Hansen, Frb. II — *Svend Olsen, Nyboder*
Tlf. Ve 9415 — Tlf. Mi 9407

UFO - observationer over Skandinavien

Ought to be translated

Fra den 13. november til den 13. december 1962 er der til SUFOI's Rapportcentral indkommet 3 rapporter.

Fra før 1959	341 rapporter
Fra 1959	790 rapporter
Fra 1960	276 rapporter
Fra 1961	384 rapporter
Fra 1962	145 rapporter
I alt	1936 rapporter

Der er ikke i samme tidsrum indkommet detektorvarslinger.

Nu må bunden vel være nået! Kun tre rapporter på en hel måned, trods det, at observationsvejret har været nogenlunde.

Den ene af de tre rapporter er fra den 8. juni og er en observation fra Fejø af „Læsø-objektet".

Den 5. oktober var nogle af Nibe-folkene på observationstur nær Veggerby medbringende detektor m. v. Kl. 20,15 får W. Lynggård fra Ålborg øje på et stort, gult, rundt objekt, som med en skarp drejning går fra vest til syd. Finn Mølback og Niels Rohde Nielsen når lige at få øje på objektet, da det slukkes igen. I det samme ringer den medbragte detektor.

Den tredie rapport er fra Fyn. Den 7. november kl. 02,00 stod fru H. M. op et øjeblik. Gennem gardinerne, der var trukket for ruden, fik fruen øje på et lysende objekt, der udsendte lysstråler. Da ruden var dugget, gik observatøren udenfor for at se nærmere på objektet. Hun så da et stærktlysende, ærtstort objekt. Det stod stille i Ø-SØ lige over hustagene og lyste nu med konstant lys. Efter et øjebliks observation gik observatøren ind igen og fortsatte observationen derfra. Efter 10 minutteres forløb tænkte observatøren på at vække familien for at have vidner, men i det samme slukkedes objektet. Det kom ikke mere til syne, selv om fruen fortsatte med at holde udgik længe efter.

Da vort hjemlige stof ikke dækker længere denne gang, bringer jeg denne rapport fra Walter Buhler i Brasilien.

Mærkelig oplevelse i Diamantina

En 12-års dreng var den 12. august 1962 det eneste vidne, som overværede, at hans far blev taget af sted til et ukendt bestemmelsessted med en flyvende tallerken. Oplevelsen fandt sted i Biribiri-distriktet i kommunen Diamantina, hvis politiløjtnant øjeblikkelig sendte et telegram til politisekretær Mauro Gouvea, idet løjtnanten hævdede, at mysteriet forårsagede panik blandt befolkningen, da ingen siden den dag, det skete, havde set noget til Rivalino. Man hævdede, at han var blevet ført til planeten Mars.

Her er, hvad der skete: Kl. 7 den 20. august opdagede drengen Raimundo, da han åbnede gadedøren i sit hjem, to mærkelige kugler, der lå foran huset. På drengens udråb kom faderen, Rivalino, ud af huset. Da han så de to kugler, trak han sit ene ben tilbage, som om han ville til at sparke til den mindste af dem. Pludselig kom der en røgsky ud fra de to objekter, som fuldstændig omhyllede Rivalino. Da røgen var væk igen, befandt objekterne sig ikke mere på terrassen. Rivalino var blevet ført til vejrs med objekterne. Forskrækket fortalte drengen moderen, hvad der var sket. I løbet af meget kort tid søgte hele Biribiris befolkning efter Rivalino. Man fandt ham imidlertid ikke — trods omfattende eftersøgning. Dette fik folk til at tro, at han var blevet ført til Mars. Der var derfor ingen, der ønskede at forlade deres hjem af frygt for også selv at blive bortført af de mærkelige flyvende tallerkener.

Så snart løjtnant Wilson Lisboa hørte om affæren, sendte han et telegram til politisekretær Mauro Gouvea med oplysninger derom. Ligeledes meddelte han, at han ville begive sig tilbage til stedet, hvor det skete, for at foretage en fuldstændig undersøgelse af, hvad der skete.

— — — Walter Buhler skriver til os, at han ledede en undersøgelse i Biribiri den 3. september. Der blev det fortalt ham, at man dagen efter Rivalinos forsvinden stadig kunne se et meget glat, rent jordstykke (ca. 150 cm i diameter) der, hvor den lille kugle (diameter ca. 20 cm) havde ligget, vel 150 cm fra døren. Den store kugle var sort og hvid og ca. 40 cm i diameter. Den lå ca. 250 cm fra den lille kugle. Tilsyneladende havde den store kugle forenet sig med den lille i det øjeblik, da Rivalino skulle til at sparke til den. De to kugler havde dernæst forenet sig i en vanvittig hvirvelvind, i

hvilken faderen forsvandt sammen med kuglerne. Dette berettede sønnen Raimundo igen og igen. Raimundo blev sendt til Belo Horizonte og derfra af flyvevåbnet sendt til Rio de Janeiro flyvebasen. Her blev han undersøgt på flyvevåbnets Itapagipe Hospital. Både i Belo Horizonte og i Rio de Janeiro fandt man, at han var helt normal. — En lillebror til Raimundo, som er fem år gammel, havde muligvis også set faderens forsvinden, idet han på spørgsmålet om, hvad der var sket, begyndte at græde og sagde, at „capeta", djævelen, havde taget hans fader.

Skandinavien UFO - Sightings

This monthly survey gets the worst possibly start, as SUFOI never have had so few sightings as now. During the period November 13th — December 13th we have received only three UFO-reports.

One was from June 8th and was an additional report to a sighting which lasted from June 7th 10 a. m. to June 8th 9 p. m. interrupted only by the night-time. This observation has been described in earlier numbers of UFO-NYT. The object was starbright (in daylight) and the size of a big star. The object was found to be approximately 600 feet in diameter and its height above the surface was changing between 55—90.000 feet.

The second object was round, yellow and with a constant light. It made an UFO-detector give the alarm. The third looked like a very bright star, the size of a pea. It had a brilliant and constant light. Beams of light was seen coming from the object. The light of the object suddenly turned out and it was not seen again.

Je vous prie d'observer
l'adresse actuelle du SUFOI:
Rønne Alle 9
Sunds
Jylland
le Danemark

Teknisk aktuelt

NASA vil i april opsende den 35-årige major i USAF, Gordon Cooper, på en rumrejse, der er beregnet til at vare et døgn. Han skal bl. a. forsøge at sove i 7—8 timer, ligesom Titov, Nikolajev og Popovich. Rumkapslen kommer til at veje ca. 1300 kg og flyve i højder mellem 160—250 km. Reserve: Alan Shepard.

Sovjet planlægger at sende 2 eller 3 Vostok-rumskibe i kredsløb på en gang. De vil forsøge at lade dem koble sammen i 300 km's højde. Det menes, at kosmonauterne skal være oppe i 8—10 dage. Starten af de 5 tons tunge rumskibe vil ske fra Baikonur-kosmodromen, 47 22' nord bredde 65 25' østlig længde eller ca. 250 km øst for Aralsøens nordspids.

Den 330 kg tunge Ranger 6 skal opsendes fra Cape Canaveral mellem den 13. og 16. januar. Ranger 6 er udstyret med 6 TV-kameraer, der vil være i stand til, hvis forsøget lykkes, at se genstande på et par meters længde. Ranger 7 er planlagt opsendt i marts og Rander 8 i maj måned.

Solvinden. Den 202,5 kg tunge Venus-raket Mariner, som den 14. dec. passerede Venus i en afstand af ca. 34.000 km, har påvist eksistensen af den strøm af positive partikler, som Adamski forudsagde (UFO-NYT maj 1962). *H.S.*

(F.P.)

NB!

Vi har forklaret heri (Le Courrier Interplanétaire), at Månen er beboet. En vigtig bekræftelse er blevet bragt os af BBC's radioudsendelse 5. februar 1960 kl. 1725. Desmond Leslie, sammen med Adamski forfatter til bogen „Flyvende Tallerkener er landet", sagde, at han har vist professor Percy Wilkins et mærkeligt fotografi af Gassendi-krateret, taget på Mount Wilson. Dette fotografi ligner med sine geometriske former og parallelle linier en en-

orm rumbase. Wilkins bemærkede til Leslie, at han indgående havde studeret dette krater, og også han havde set disse linier; mønsteret, som Wilkins lavede deraf var meget nær omtalte fotografi's. Wilkins sagde til Leslie, at han havde observeret et enormt lysende objekt hæve sig fra et af kraterne på Månen. „Jeg ved ikke, hvad det er", sluttede Wilkins, „men det kunne være et rumskib".

Alfred Nahon.

PS!

Vore astronomiske observationer viser os Universet ud til en astand af ca. 2 milliarder lysår. På denne afstand ser vi verden, som den var for 2 milliarder år siden. Inden for dette uhyre område i tid og rum kan vi studere talløse stjerner og mælkeveje, og på grundlag af disse observationer kan vi prøve at slutte os til, hvordan verden uden for vore observationers rækkevidde ser ud.

Dette problem må vi behandle i tre omgange. Vi må først rejse spørgsmålet om, hvorvidt observationerne i fremtiden kan tænkes at få en større rækkevidde, således at vi kan trænge endnu længere tilbage i tiden end to milliarder år. Derefter må vi betragte de kosmologiske teorier og undersøge, i hvor høj grad vore nuværende observationer stemmer med dem og deres opfattelse af fortiden og fremtiden. Endelig når vi til sidst et stadium, hvor teorier, baseret på vor nuværende opfattelse af de fysiske love, ikke længer er relevante. Når vi er kommet så langt, går vi fra fysikken over i metafysikken og fra astronomien over i teologien, hvor videnskabens samlede opfattelser smelter sammen med den enkeltes tro.

Uddrag af A. C. B. Lowell:
Den enkelte og Universet.
Kbh. 1950, side 57.
Afskrift: Ole Henningsen.

I ensomme timer lærer man at værdsætte andres menneskelige værdier. O.R.

Japan

Central Japan:
INUYUANA City, Aidu-ken:

Kl. 21,58 om aftenen den 1. november 1961 gik en 18 års dreng, Tadashi Watanabe, fra en højere skole uden for huset et øjeblik. Da han tilfældigt kiggede opad, så han en mærkværdig procession af lys på himlen. Der var 4 blokke på 3 lys med samme afstand fra hinanden og en blok på 2 lys, der i samme afstand dannede køen. Hver gruppes størrelse syntes at være lidt under et 10-yen stykke holdt i arms afstand. Farven var mørk orange, og deres lysstyrke var omtrent som en 60-watt lampes.

De fulgte en U-formet kurs fra øst og forsvandt bag en bjergkæde i retning af stjernebilledet Orion.

Gruppen, i trekantet formation, bevægede sig med jævn til moderat fart, og den kunne ses i 5 minutter.

Vejret var fint, koldt, og det blæste lidt.

Personalet på Komaki Air Defence Base, der lå tæt ved, oplyste, at der ikke var noget fly på vingerne i området på dette tidspunkt, og officererne havde ingen anelse om, hvad genstandene kunne være.

Efterskrift til det foregående:

En tidligere rapport (offentliggjort oktober 1960) indeholdt meddelelser af lignende art som de foregående. I Shingu City, Wakeyama-ken, observeredes der den 25. august 1960 en passage af 3 grupper, 2 på 3 lys og 1 på 2 lys. De fløj tilsyneladende højere end i det foran nævnte tilfælde.

I begge tilfælde mente nogle af tilskuerne, at 3-gruppe lysene var vinduer i legemer, der i øvrigt var usynlige. Vanskeligheden ved at acceptere denne opfattelse ligger i, at *kun 2 lys dannede køen* i begge tilfælde. (Fænomenet havde også her varet 5 minutter).

Luforo Bulletin.

Tanker ved årsskiftet

Ought to be translated

Så randt det berømmelige „undergangsår“ 1962 stille og fredeligt ud, som det kom. Vor gamle, arrede klode står endnu — og tilsyneladende har den til hensigt foreløbig at blive ved med at dreje sig om Solen, uanfægtet af menneskenes skrig og skrål.

Er der i det hele taget „sket noget“ i 1962? — Er der sket noget, som ikke er sket 1000 gange før, og som ikke vil ske 1000 gange endnu?

Orkaner, oversvømmelser og jordskælv har raseret dele af Jordens overflade. En ø forsvandt en nat i havet. Steder rundt omkring dukker omvendt øer op af oceanerne. — Er alt dette noget nyt? — Nej, men måske er det mange tusinde år siden, at den slags ting sidste gang skete med så stor voldsomhed og med så korte mellemrum.

Verden har i 1962 balanceret på randen af krig. Ja, i realiteten var den allerede brudt ud. — Og pludselig, da spændingen blev næsten uudholdelig, forekom den afspænding, som vel kun få havde kunnet forudse eller vente. Krisen opstod med en pludselighed og voldsomhed, så kun ivrige avislæsere og radiolyttere fik fat i dens optakt. Lige så pludselig skete det, da afspændingen kom. — Hvad bevirkede denne afspænding? Hvad skete der bag kulisserne? Hvilke guddommelige hænder berørte magthavernes pander og bevirkede freden? — Vi ved det ikke, og måske får vi det aldrig at vide. Men med Cubakrisens skærpelse og afspænding blev 1962 et historisk år, et år, som ingen af os, der oplevede disse dage, vil glemme, så længe vi lever.

Ja, 1962 bragte os store kriser og små kriser, store katastrofer og små katastrofer — og det bragte os mere endnu. Det bragte os en uhyre og katastrofal mængde af brinteksplosioner fra både østlig og vestlig side. Rundt om vor Jord er dannet et kunstigt, radioaktivt bælte, hvis virkninger på livet i verden endnu ingen kan overskue. Den mælk, vi lader vore børn drikke, er fyldt med større eller mindre mængder af radioaktivt jod. De planter, urter og frugter, vi benytter til at forøge vort legemes modstandskraft med, indeholder strontium 90, foruden andre skadelige, radioaktive stoffer — for slet ikke at tale om stoffer, der er benyttet som sprøjtemidler. — Den menneskelige organismes modstandskraft og tilpasningsevne bliver sat på så hård en prøve som aldrig før.

Og 1962 bragte en afsløring af Thalidomid-børnene. Disse tusinder af små vanskabninger, om hvis eksistens vi af nærliggende grunde var blevet holdt uvidende om. Først da det med sikkerhed var blevet fastslået, at misdannelserne skyldtes et kemisk præparat, blev sagen for så vidt frigivet til offentligheden. Hvorfor ikke før?

Hvorfor skulle vi holdes uvidende om disse tusindtallige tragedier? Var det, fordi man regnede med ,at misdannelserne skyldtes radioaktiv stråling? Og hvor mange fødsler af misdannede børn finder stadig sted, uden at man kender årsagen, og uden at „man“ finder for godt at holde befolkningen underrettet herom? Misdannelser, som måske *ikke* skyldes Thalidomid eller „røde hunde“, men som alligevel optræder af „ukendte årsager“?

1962 bragte Europa „den dårligste sommer i mands minde“, et forhold, som jeg finder nødvendigt at drage frem, når jeg nu — fra at tale om ydre kriser og ulykker og katastrofer — går over til at tale om den mentale og psykologiske krise, „undergangsåret“ også bragte til mange mennesker — og som endnu flere mennesker vil komme til at gennemgå i 1963.

Der er talt og skrevet meget om den stærke stråling, vi modtager fra Kosmos i disse år. Denne kosmiske stråling skulle bevirke, at vi er i færd med at bevæge os ind i et højere vibrationsfelt, således at vi fysisk og psykisk vil nå et højere frekvensstade. Denne højere frekvens skulle igen bevirke højst forunderlige ting for menneskene på Jorden, ting, der spænder fra „pludselige dødsfald“ til højeste grad af fysisk og psykisk velvære.

Jeg har aldrig taget direkte stilling til dette spørgsmål, men ladet det stå åbent og forholdt mig i nogen grad afventende. Dog har jeg — som mange ved — været inde på den tanke, at noget tyder på, at vi i øjeblikket er under en påvirkning, der får os til at kaste vore masker og vise, hvem og hvordan vi er.

Vi gør det naturligvis ikke „med vilje“. Vi gør det endda højst ufrivilligt. Alligevel ser vi, at modsætningerne skærpes, at positive kræfter forstærkes, men at de negative også forstærkes, hos andre og hos os selv. — Fører vi dette op i et politisk plan, ser vi akkurat det samme der. Der er kamp mellem de

positive og de negative kræfter rundt om i regeringerne — og man har travlt med at afsløre hinanden, mens man samtidig og atter højst ufrivilligt afslører sig selv. De enkelte regeringer er ikke mere nogen enhed — og i alle betydende regeringer skiller de, der vil krig, sig skarpere og skarpere ud fra de, der vil fred. Man afslører hinanden for åbent tæppe. Disse to grupper har altid eksisteret, men nu bliver de nævnt med navns nævnelse. — Også afsløring af korruptionen i de højere kredse og i regeringskredsene er begyndt, og det vil fortsætte fremover. — Alt dette har jeg, som sagt, forlængst forudset og forudsagt.

Dette kan i sig selv kun være positivt. Mennesket har alt for længe været i stand til at lyve for sig selv og andre. Nu er det, som om vort underbevidste og ubevidste liv kommer op til overfladen. Holder man sine øjne åbne, og hvis man forstår at lytte, kan man få forunderlige ting at høre i en „ganske almindelig samtale", især dersom den føres med et menneske, man tror, man kender godt. Man kan opdage, at vedkommendes synspunkter pludselig har skiftet retning, og ikke altid til det bedre. Man finder mennesker, der før har set ganske optimistisk på tilværelsen, grebet af et pludseligt og dybt mismod. Eller omvendt. Man finder måske intolerance, hvor man før fandt tolerance. Og omvendt. Og slet skjult fjendtlighed hos et menneske, man stolede på og regnede med. Eller omvendt kan et menneske, man *ikke* regnede med, pludselig vise sig at være værdifuldt. — De ændringer, der således viser sig, er kun tilsyneladende. Menneskene er i færd med at blive, som de altid har været — inderst inde. — Men dette medfører forvirring og mentale kriser hos mange. 1962 blev også „det dårlige humørs år". — Så længe man endnu ikke rigtig forstår, hvad der er ved at ske med en, bliver man let sur på tilværelsen i almindelighed og sig selv i særdeleshed. — På dette, man kan næsten sige, akutte stade er det, mange mennesker knækker sammen og går i stykker — fysisk eller psykisk.

Derfor er det min alvorlige mening, at det er vigtigt, vi harmoniserer os med det, vi er inde i, således, at vi ikke uafvidende modarbejder den mentale revolution, der er ved at ske, og som er mere vigtig for menneskets fremtid end nogen anden revolution, der er forekommet på Jorden. Ved at modarbejde det, der er ved at ske, skader vi i første række i allerhøjeste grad os selv, men også andre, som vidende eller uafvidende virkelig formår at leve op til den tid, der er nu. Vi må ikke modarbejde dette, selv om vi måske vil få at se, at mennesker, som vi har beundret og sat op på en piedestal, falder med et brag — mens andre, hvem vi regnede for lidet eller intet, kan vise sig at høre til de største. Således kan „de sidste blive de første". Og vi er endnu kun ved begyndelsen.

Jeg har i det forløbne år fået så mange og uigendrivelige personlige beviser på tankens altgennemtrængende kraft, at jeg er blevet for alvor klar over, at mennesket her virkelig er i besiddelse af en magt — som — hvis man forstår at udnytte den på rette måde — er uimodståelig. Og jeg tror ikke, denne kraft har vist sig stærkere i historisk tid end netop nu. Dette gør den naturligvis farlig, for den kan jo også benyttes destruktiv. Netop dette er en af menneskenes prøvestene. — Vi er i færd med at blive psykisk langt mere sensitiveret. Derved bliver tankeenergien mere frigjort som ren kraft. Adamskis råd til os om at lære telepati hænger sammen hermed. Han ved jo udmærket, at telepati ikke kan „læres". Men han ved også, at mange af os vil få forstærkede telepatiske evner i årene, der kommer. Det, han vil, er, at vi skal være opmærksomme på, om disse evner er begyndt at vågne hos os, og om svage evner er blevet forstærkede. Hvis du derfor har foretaget telepatiske forsøg for et år eller to siden og dengang konstateret, at du i hvert fald ikke har skygger af evner, så forsøg nu igen — og foretag forsøg med ikke for lange mellemrum! Måske er den dag ikke langt borte, da det lykkes.

— — —

Ja, 1962 blev — trods alt — et mærkeligt år med indre og ydre revolutioner og oprør og omvæltninger. Nu står vi ved porten til et nyt år med alt, hvad *det* vil bringe.

I 1963 vil vi yderligere blive demaskerede over for hinanden. Og vi vil yderligere blive i stand til at se menneskene i deres sjælelige nøgenhed, efterhånden som vort blik bliver skærpet,

En lille dreng i et eventyr råbte engang: „Han har jo ingenting på!" Dag for dag vil vort stadigt skarpere blik hvile på denne verdens store og mægtige, — og engang vil måske tusinder af stemmer bruse op mod de, i hvis hænder vor verdens skæbne ligger: „De har jo ingenting på!" — Alt for længe er vi gået rundt med troldspejlets splinter i vore øjne. I øjeblik-

ket er vi i færd med at gnide dem ud. Den dag, de er borte, vil den onde trolddom være brudt for altid.

Det er tiden at åbne sine øjne og se!
Det er tiden at benytte sin tankes kraft!
Det er tiden til FRED!

Godt nytår! *Gerda Rørbæk Nielsen.*

Oprindelsen til vore dages religioner

Introduktion til en serie

Vidste De, at andre „Frelsere" hundreder af år før Jesu fødsel blev tilbedt som „Guds søn"? Vidste De, at andre Madonnaer, andre „Jesus-børn" og korset som et trossymbol i stor udstrækning blev lært og troet på hundreder af år før Jesus blev født? At sandsynligvis 85 % eller mere af de nuværende religiøse ritualer blev anvendt i væsentlig den samme form mere end 4000 år før Kristus?

Så mærkeligt det end må se ud for de mennesker, der kun har relativt kendskab til disse forhold, er det kun meget få af de moderne religioner, der hævder at have deres oprindelse i Kristus, som i realiteten opstod under eller efter den tid, Jesus gik her på Jorden.

De oplysninger, der bringes i denne serierække, er autentiske, det drejer sig om nøjagtige kendsgerninger, der er taget fra både religiøse, såvel som ikke-religiøse historiebøger. Enhver, der vil ofre tiden dertil, kan på ethvert bibliotek slå oplysningerne efter.

Denne serie skal ikke betragtes som en fordømmelse af hverken den ene eller den anden trosretning. Enhver har ret til at praktisere deres lære på den måde, de finder det rigtigt. De forskellige kirker og religioner er oprettet netop med det formål at udbrede en speciel „åbenbaring fra Gud". Det er min hensigt at påpege, at disse gruppers lære ikke havde deres oprindelse i Jesus, ej heller i Gud, men blev overleveret os gennem flere århundreder, og er den samme lære, der bliver givet os af dem, de moderne religioner stempler som „hedninger". Vi vil ikke dømme om, hvorvidt den ene eller den anden lære er sand eller falsk, men strengt holde os til historiens kendsgerninger, og overlade til hver enkelt at afgøre, om den pågældende lære er af guddommelig karakter eller har en menneskelig oprindelse.

Eftersom de fleste kristne religioner anvender Bibelen som deres ledetråd og autoritet, vil jeg fremføre adskillige citater for at vise forskellen mellem moderne religioners lære og den lære, der findes i Bibelen. Dette igen vil ikke betyde, at Bibelen er korrekt, eller at det giver et billede af min egen tro, men det vil tjene til forklaring af de forskellige punkter, der bliver fremført. Det vil heller ikke nødvendigvis indebære, at Bibelen er ukorrekt, da Bibelen, i mange tilfælde, indeholder den korrekte filosofi, der af rumfolkene blev givet de profeter, de kontaktede. En stor del af denne sande filosofi overlevede oversætternes misfortolkninger, en stor del gjorde ikke.

Jeg nævnede før ligheden mellem den tro, „hedningerne" giver udtryk for, og den lære, de grupper, der hævder at være kristne af oprindelse, udbreder. Dette forårsagede megen forvirring og diskussion i de dage, da kristendommen var under udvikling.

Edward Carpenter (Pagan and Christian Greeds, side 25) siger: „Ligheden mellem de ældgamle legender og trosformer og de kristne traditioner var så stor, at det vakte de tidlige kristnes opmærksomhed og utilslørede vrede ... uden at vide, hvordan de skulle forklare det, faldt de tilbage til den teori, at djævelen for århundreder siden havde fået hedningerne til at adoptere visse trosbegreber og former for tilbedelse". Tertullian, en tidlig kirkefader fra omkring 220—160 før Kristus sagde: „Djævelen efterligner ved hjælp af sine afguders mysterier endog hovedbestanddelen af de guddommelige mysterier". Cortez beklagede, at djævelen sandsynligvis lærte mexicanerne det samme, som Gud lærte kristenheden.

Mange kirkeretninger i dag anvender stadig denne forklaring i deres forøg på at godtgøre, hvorfor oldtidens „hedninger" havde den samme tro, som de (moderne kirker) har i dag. Det er deres opfattelse, at djævelen forsætligt fik disse ting til at ske, fordi han forudså, hvad kendsgerningerne omkring Jesus og hans liv ville føre til, og modarbejdede de „sande kendsgerninger" for at skabe forvirring og lede folk på vildspor.

Det, der hovedsageligt forvoldte så megen forvirring, var, at den samme lære blev fundet i områder, der ikke tidligere havde være udforsket. Dette brugte de tidligere kirkeledere, som uden besvær troede på ånder, spøgelser, hekse o. lign. som bevis

på, at dæmoner eller Satan selv var ansvarlig for udbredelsen af „modarbejdende“ trosbegreber.

Når vi læser i Det Ny Testamente, finder vi, at den tids kirker var helt forskellig både med hensyn til det, de troede, og den måde, de praktiserede deres tro på, fra det, de kirkeretninger i dag, der hævder at være blevet grundlagt af Kristus, tror og praktiserer. Jesus angreb sin tids religiøse systemer og gik endda så vidt, at han drev vekselerere ud af tempelbygningen. Han var akkurat ligeså radikal på sin tid, som Thomas Paine var det i begyndelsen af USAs historie. Vi vil grave dybere ned i disse forskelle, efterhånden som serien skrider frem.

Vi citerer igen Edward Carpenter: „Den kristne kirke har holdt sig langt borte fra diskussioner om hedenskab, idet den har indtaget det standpunkt, at den repræsenterer en enhed og en guddommelig åbenbaring, og at den har overbevist menneskeheden om dette i en sådan grad, at det kun er få mennesker nu om dage, der er klare over, at kristendommen er udsprunget fra nøjagtig den samme rod som hedenskaben, og at den deler de fleste af sine dogmer og ritualer med denne. Den almindelige opfattelse er, at de hedenske guder flygtede ved Kristi komme; dog tør det være klart for enhver, der har beskæftiget sig med spørgsmålet, at det modsatte snarere er tilfældet. På Jesu tid og i nogle århundreder forud for denne fandtes der templer hos grækerne, hvor man tilbad Apollon eller Dionysius, hos romerne var det Herkules, blandt perserne var det Mythra; Baal og Astarte hørte til hos babylonerne. I andre templer tilbad man helt andre guder. Et enestående fænomen er iøjnefaldende: uden hensyn til store geografiske afstande, racemæssige forskelle sekterne imellem, detaljer i tjenesteudøvelsen, var hovedpunkterne af trosbekendelsen og ceremonierne om ikke identiske, så bemærkelsesværdig lig hinanden (siderne 19—21).

De elleve store guddomme fra forskellige lande blev født i eller nær ved julen i underjordiske huler af jomfruer. De førte et slidsomt liv for menneskehedens vel. De blev kaldt lysbringere, læger, forsonere og frelsere. De blev antaget for at være Gud i menneskelig skikkelse, besejret af mørkets magter, steget ned til helvede eller underverdenen, at være opstanden og derefter blevet menneskehedens pionerer i en himmelsk verden. Kristna, en indisk gud, har på mange måder ført et liv, der svarer til det, Kristus førte“. (Side 21—23).

På side 33 i den samme bog finder vi: „Den tanke, at Gud ofrede sin søn for verdens frelses skyld, er så fremmed og bemærkelsesværdig for os, og dog finder vi den i alle de ældgamle religioner tilbage til de tidligste tider, hvor den er indlemmet i deres ritualer“.

Ved at gennemgå historien ned gennem tiderne har man fundet lignende eller næsten identiske ritualer praktiseret og lært i vidt forskellige områder af Jorden. Ligeledes fandt vi, at de fleste af disse trosbegreber omtrent var fuldstændig identiske med den lære, der efter almindelig antagelse skulle føres tilbage til Jesus. Dog eksisterede de tusinder af år før hans tid. (Disse ritualer og trosbegreber vil blive optegnet, forklaret og dokumenteret hver for sig, efterhånden som serien løber).

Lige pludselig bliver det meget lettere at forstå, hvordan den lære, man tilskrev Kristus, kunne overleve de sidste 2000 år. Den har ikke overlevet ud fra den kendsgerning, at den kom fra Gud, og derfor var beskyttet, således som mange mener, men den er snarere en fortsættelse af ritualer og trosbegreber, skabt af mennesker over 4000 år før Kristus.

De forskellige ældgamle nationers lære peger, når de bliver omhyggeligt undersøgt og udforsket, på én uundgåelig konklusion, nemlig at der må være en fællesnævner. Og det *var* der, som vi senere skal se.

I Bibelen finder vi en legende bevaret om en tildragelse, der fandt sted før historisk tid. Den fortæller om Lucifer og en trediedel af himlens engle, der blev samlet sammen og placeret på Jorden uden mulighed for flugt. Historien kunne have sin oprindelse i „racemæssig hukommelse“, hvis et sådant begreb eksisterer, for legenden er baseret på virkelige begivenheder, der fandt sted i en fjern fortid. Disse begivenheder har direkte forbindelse med fortsættelsen af denne undersøgelse af den fælles oprindelse af de trosbegreber og ritualer, der blev nævnt i det foregående afsnit. Af denne grund anser jeg det for klogt at hellige nogle få afsnit hertil, før jeg fortsætter den tidligere tankerække.

Vore forfædre blev bragt hertil i rumskibe fra andre planeter og systemer. Den menneskelige race som helhed foretrækker at leve i fred og harmoni, men nogle er griske og selviske og tillader deres

personlige ego og aggressive indstilling at få overtaget. Dette sker sommetider, endog på andre planeter, på trods af den lære, der byder menneskeheden at leve i overensstemmelse med de universelle guddommelige love.

For århundreder siden mødtes lærerne, der underviste i visdom på de andre planeter og besluttede at deportere sådanne selviske personer til planeter, der var i stand til at opretholde menneskeligt liv. De planeter, der var lavest i udvikling, blev udvalgt til dette formål. Den laveste planet i udvikling i dette system var Jorden. De mennesker, der blev bragt hertil, var „ballademagerne" fra mange planeter både fra dette og fra andre solsystemer. Fordi alle disse mennesker var af den samme arrogante natur, antog man, eftersom ingen af dem ville give efter for andre, at de ville blive tvunget til at skabe deres egen skæbne og harmoni. Dette er, hvad der skete:

Disse arrogante mennesker blev anbragt her uden noget udstyr eller redskaber af nogen art. Man gjorde dette for at forsøge at tvinge dem til at stole på deres egne evner, uden anden hjælp end deres egen viden og natur.

Disse mennesker er dem, Bibelen benævner faldne engle, de mennesker, der faldt til jert plan fra en højere livsform og som såede den originale sæd, der skabte de tilstande, der i dag er herskende i jeres verden". (Ombord i rumskibe, side 116).

Det varede ikke længe, før der rejste sig lederskikkelser blandt disse folk, som på dette tidspunkt allerede var inddelt i stammer efter deres oprindelse. Lige så ofte, en leder var i stand til at tage magten, ville de fleste af de andre og hele deres kendte verden komme under hans herredømme. I løbet af nogle få hundrede år var de sidste erindringer om deres oprindelse legende. Det skete sjældent, at rumskibe kom i nærheden af Jorden, og i de få tilfælde, hvor det skete, blev besætningerne betragtet som „guder fra himlen" eller som „engle", der kom på besøg på Jorden. De, der udviklede sig tilfredsstillende, blev af og til kontaktet og blev af de brede masser betragtet som Guds „profeter". Flertallet af verdens befolkning levede i overtro og despotisme, og de, der var dygtigere end andre, brugte disse menneskers overtro til egen fordel.

De forskellige ledere blev anset som værende repræsentanter for Gud og senere som værende Gud selv. De blev identificeret med naturgenstande, såsom Solen, Månen, visse dyr o.s.v.

Næsten alle disse første, eller oprindelige mennesker, var Sol- og Månetilbedere og skabte sig gudebilleder for alt det, de ikke kunne forstå. De syntes svagt at erindre, at derude i rummet, langt borte, var deres egentlige hjem. Derude var den glans og den lykke, som ikke fandtes på Jorden. Deres skjulte ønsker om at vende tilbage, hvor de kom fra, blev anvendt imod dem, selv af deres præster.

Det var disse mennesker, der udviklede, hvad vore historiebøger kalder de „tidlige store civilisationer" og som skabte de begivenheder, der danner grundlaget for den skrevne historie. Næste måned vil vi starte med kendsgerningerne bag de forskellige trosbegrebers oprindelse.

C. A. Honey/Svend Larsen

Hvordan skal man bære sig ad med at kende en rummand, hvis man ser en!

Dette er et svar på mange spørgsmål i anledning af dette problem. Det er ikke et nemt spørgsmål at besvare, da folkene på andre planeter er billedet af den samme skaber som vor og ikke ser anderledes ud end os.

Når det drejer sig om viden, er de forud for os i forhold til ting i Kosmos, som vi må lære efterhånden. Kun ved at tale med dem kan man afgøre, om de er fra denne verden eller en anden. Selv da er det vanskeligt at afgøre, fordi vi er ved at lære så meget om rummet. Medmindre man har forståelse og er sanddru overfor sig selv og sin Skaber, interesseret i denne verdens folks velfærd og forbedring, kan man let blive narret. Her er et eksempel.

En aften, mens vi boede på Mount Palomar, hørte vi en let banken på døren, mens vi sad rundt om aftensbordet (det regnede meget kraftigt på det tidspunkt). Da vi åbnede døren, stod der en høj, fint udseende mand udenfor og spurgte efter mig. Han blev budt ind og kom til at sidde med os ved bordet. Han var ikke forskellig fra enhver anden jordmand. Der var ingen bil i sigte; jeg ved ikke, hvordan han kom dertil. Hans første spørgsmål var af

den type, enhver ville stille, og derfra fortsatte vi med diskussion om rummet, som varede i mindst en time. Fra hans konversation konkluderede vi, at han ikke var et jordmenneske, for nogle af hans svar kunne ikke være læst i nogen jordisk litteratur om rummet.

Henimod samtalens midte følte jeg, at han afgjort var en rummand; imidlertid udtrykte de andre senere tvivl. Ved et møde for nylig med „Brødrene" mødte jeg den samme mand og fik at vide, at han havde kontrollen med de planer, hvorefter skibe fra Saturn ankommer. Han mindede mig om den aften, og dette er, hvad han sagde:

„Grunden til, at du identificerede mig den aften, var ikke så meget det, jeg sagde, men fordi din sjæl og dit sind var ét, og det var din sjæl, der genkendte min. Det var bevidsthed, som erkendte bevidsthed, og ikke sind, der erkendte sind. De andre tilstedeværende bedømte mig med deres sind og betvivlede min identitet og formål, og de kunne således ikke forenes med min sjæl og finde den sandhed, de ønskede.

Nogle beder altid om udtalt bekræftelse, hvilket ikke tro det. Vi har ikke lov til at identificere os på den måde, som I folk venter, ved at sige, vi er rummennesker fra der og der. Intelligente mennesker vil ikke acceptere det, og vi ville blot tilfredsstille egoets nysgerrighed. Det er vi her ikke for at gøre.

Andre beder altid om mirakler; magikere kan udføre sådanne. Der eksisterer kun et svar på erkendelsesspørgsmålet: Det er en forening af bevidstheden, som du og jeg gjorde det den aften, for i bevidstheden og ikke i sindet finder vi sandheden.

Hvad angår at give folk en tur i vore skibe, så udspringer det ønske nærmere af nysgerrighed end af et særligt begær efter at kende til sandhed. Det har ikke nogen værdi for den tjeneste, vi behøver. De fleste menneskelegemer fra Jorden ville ikke kunne udholde længere rejser, for der er meget få, der kan forene deres bevidsthed med Den Kosmiske Bevidsthed. Du ved, at det kræves for at få en behagelig rejse, og dog — hvor mange finder du, som er villige til at forene deres bevidsthed med Al-Bevidstheden? — Ikke mange, for det indbefatter en ofring af ens personlighed eller ego (sanse-sind) til bevidsthedens bud, hvor sindet er tjener for sin skaber. Det kan ikke være sig selv nok, som det er i jeres samfund.

Du har haft eksempel på det i din egen gruppe, individer, som beder om personlige kontakter og instruktioner fra os, før de vil fortsætte med at arbejde for menneskehedens forbedring. De burde lære at forene deres sjæle-bevidsthed med den Kosmiske Bevidstehed. — Du gjorde det i troen, som vi gør; hver gang vi tager en tur til din planet, må vi have tro, for der eksisterer mange farer i rummet. Uden tro vil sandheden aldrig blive kendt. Det sind, som ikke har nogen tro, skal aldrig kende sandt liv eller lykke. Bevidstheden er det virkelige menneske, ikke sindet. Bevidsthed er alle tings fader og moder, inclusive sindet. Når det dødelige sind prøver at virke for sig selv alene, modarbejder det Den Højeste Bevidsthed.

Den Højeste Bevidsthed kender ingen frygt således som det dødelige sind, for hvor sandheden er, er der ingen frygt, og den eneste sandhed, der er — er i bevidsthed.

Enhver, som vil være os til hjælp, må lære, i det mindste i mindre grad, at blande (forene) sin sjæl med Kosmos' Over-Sjæl. Så kan de måske genkende os, når vi mødes. Mange fra Jorden har allerede mødt os uden at vide det".

Således, mine venner, har I nu svaret som givet direkte af en person fra rummet. Glem ikke, for I kan ikke lære dette af jer selv uden instruktion.

G. Adamski (signeret)

Mange ere kaldede, men få ere udvalgte

Siden Jordens menneske lever som en tredelt person, der udtrykker mere af verdens virkninger, som er sindet, og mindre af de kosmiske virkninger, som er sjælen, befinder han sig i sin nuværende forvirrede tilstand. Dette er især sandt, når det følger traditionerne og skikkene, som er skabt af sindet gennem tiderne, og som er lige så falske som sindet selv. Frygten, den dominerende faktor, giver den individuelle sjæl meget lidt chance for at udtrykke sig.

Alt liv er afhængigt af Kosmos for at kunne overleve, og dets løn er blevet „det nødvendige". Mennesket ser på den anden side hen til mennesker for

at få det nødvendige, og som et resultat deraf dominerer frygten dets liv gennem oplevelse af afsavn og sygdom. Sjælen vedbliver at råbe, at det skal tjene den Guddommelige Fader, for det kender Faderen; sindet kræver, at det skal tjene det selv, for det har aldrig set Faderen. Traditionen har lært at frygte det, som det ikke kender.

Mens alle er kaldede til at opfylde det formål, de blev skabt til, vælger kun få at tjene. Selv disse få gennemfører sjældent den fuldstændige fuldbringelse af deres skæbne. Den tro, det kræver, er ikke af hjertet, men hovedsageligt af sindet. — Bevismaterialet er til stede, for sindet kræver ros for alt, hvad det gør. Hvis det ikke modtager den, vender det tilbage til den traditionelle og konventionelle livsform, hvor det føler sig i sikkerhed. Med andre ord tror det på mennesket, men ikke på Gud, og dog er Den guddommelige Fader giveren af alle ting — ikke mennesket. Så mennesket fortsætter med at tjene sin såkaldte „sikkerhed" i sit ansigts sved — slave af andre sind lig dets eget.

Da „brødrene" kom i den farligste tid i vore liv, da ødelæggelsen truede, reagerede mange. Beklageligt nok er der kun få tilbage. Mange vendte tilbage til denne verdens løn og sikkerhed og prostituerede derved den fineste juvel, der nogen sinde er blevet givet i menneskenes hænder.

Selv de, som erklærede deres tro på en „åbenbaring" fra Kristus i disse formørkede tider, er søgt bort efter sindets ophøjelse og sikkerheden på grund af dette piskeslag — sindets vilje. Og dette i en sådan grad, at de af os, som fastholder det originale formål, ikke kan få den fornødne hjælp til at fortsætte.

Så må vi igen sige, at Den guddommelige Faders lære til os gennem „brødrene" er blevet solgt for denne verdens guld og tilfredsstillelsen af det dødelige sind.

I mine 71 leveår har jeg ikke samlet de ting, som på Jorden anses for rigdom, men jeg har aldrig været i nød, det nødvendige var der hver dag. Jeg har opnået evig viden, som er større end nogen rigdom eller sikkerhed på Jorden. Denne rigdom vil jeg bære med mig gennem evigheden; dette er min sikkerhed. Jeg har urokkelig tro på Faderen, som gav mig liv; ikke én gang har Han forsømt mig, ej heller skal Han gøre det, så længe jeg tjener Hans formål så godt, som jeg overhovedet kan. Han har aldrig skuffet mig, mens andre menneskesind ikke bragte andet end skuffelser.

De kan måske sige: Men Gud hjælper dem, som hjælper sig selv. Det er også en perversion, der bruges til at forsvare sanse-sindet. Den virkelige betydning er, at Gud hjælper dem, som hjælper sig selv til Hans vilje. Dog ske ikke min, men Din vilje, er den sande mening. Må jeg stille ét spørgsmål til dem, som påstod at have modtaget en åbenbaring fra Kristus, før de påtog sig dette arbejde? Hvis det er sandt, hvordan kunne I så opgive det for jordiske belønninger eller andres meninger? Der er ingen større sandhed end denne slags åbenbaringer, for de gives af De kosmiske Bevidsthed.

G. Adamski (sign).

Spørgsmål og svar

Spørgsmål nr. 1: *Ved slutningen af Deres svar på spørgsmål 11 skrev De: „Adamski blev tilbudt 50.000 dollars for at underskrive en erklæring om, at hans bog var pure opspind". Hvis dette er sandt, har vi et grundlag... men kun et grundlag for at tro på Adamskis historie. Vær derfor venlig at give os navn, stilling, adresse og andre nødvendige oplysninger med hensyn til den mand eller de mænd, der fremsatte tilbudet, således at nogle af os, der ikke er i inderkredsen, bliver sat i stand til at foretage yderligere undersøgelser med hensyn til dette tilbuds ægthed.*

Ligeledes har mange af os gennem nogen tid fremsat ønsker om de samme oplysninger vedrørende: (A) De vidner, der gennem kikkerter så Adamski ved hjælp af tegn være i forbindelse med den nu berømte venusianer i nærheden af sidstnævtes rumskib, der svævede få fod over jordens overflade. (B) Den metallurgist, der udviste stor ophidselse og forbavselse, da han analyserede et stykke metal, der en aften blev nedkastet over ørkenen af en af de ufonauter, der var ved at reparere et apparat i et UFO. (C) Fotografen og andre eksperter, der fremkaldte og trykte de famøse Adamski fotografier af UFOer. Pastor Guy J. Cyr, S. M., Sacred Heart Rectory 321 s. Broadway, Lawrence, Massachusetts.

Svar: I 1958 frigav Adamski lignende oplysninger til offentligheden. Jeg henviser til det Straith letter

fra State department, som fastslog, at de havde bekræftende oplysninger på Adamskis udtalelser. Hvis folk senere prøvede at få et svar fra State department, blev de enten afvist, eller brevets eksistens blev benægtet. De personer, der fremsatte deres 50.000 dollars bestikkelsestilbud, ville heller ikke indrømme brevets eksistens, og ved at nævne navne ville vi kun fremkalde yderligere vanskeligheder.

Vi hemmeligholder visse ting for at beskytte os selv mod situationer af denne art, og intet interesserer mig mindre end dette, om folk tror på vore udtalelser disse spørgsmål vedrørende eller ej. Om de så troede på, at Jorden er flad som en pandekage, ville jeg ikke skænke det en tanke. Langsomt, men sikkert, når tiden er inde, vil de oplysninger fremkomme, som bekræfter de af vore udtalelser, der tidligere stod ubeviste. Dette er allerede sket alt for mange gange til at være et blot og bart sammentræf. Eftersom det af de ovennævnte spørgsmål tydeligt fremgår, at pastor Cyr ikke har læst Adamskis bøger særlig godt, skal jeg omtale nogle få af disse bekræftelser: Atmosfære på Månen. Store strålingsbælter rundt om Jorden. Ildfluepartikler, der gløder i rummet, nogle ved at reflektere lys, andre ved at fluorosere, ligesom koldt lys. Enorme elektriske strålingsbælter i rummet. Og flere endnu. Alt dette kan man læse om i Adamskis bøger og pjecer, og så sammenligne det med de opdagelser, vore videnskabsmænd gør i rummet i dag.

For ganske kort tid siden gav astronomerne meddelelse om opdagelse af brint i atmosfæren omkring Saturn. Andre sagde tidligere, at de ydre planeter måske havde en temperatur som Jordens svarende til, hvad de kaldte en drivhuseffekt.

Hvis pastor Cyr gør sig den ulejlighed at læse Adamskis første bog, vil han der finde navnene på de mennesker, der var med ham. Disse navne har aldrig været hemmelige og har været offentlig kendte i årevis. Og med hensyn til deres nuværende adresser har jeg ikke forsøgt at holde forbindelsen vedlige med dem gennem årene. *Kompetente* undersøgere har gennemgået alt dette for år tilbage, hvorfor det er spild af tid og energi at grave i det igen for at tilfredsstille nogle luner hos personer, der først for nylig er kommet ind i UFO-sagen.

Navnet på metallurgisten bliver tilbageholdt af os af de samme grunde som nævnt ovenfor. Det vil kun blive frigivet, såfremt han samtykker i at acceptere følgerne, og hvis alle regeringshemmeligheder vedr. UFO-spørgsmålet bliver afskaffet. I øjeblikket er han, og andre med ham, underkastet sikkerhedsforholdsregler udstedt af forsvarsministeriet.

Navn og adresse på fotografen blev offentliggjort sammen med hans beedigede erklæring og blev kontrolleret for år tilbage. Hans mening om fotografierne er den samme i dag, som den var dengang, dette til trods for den kendsgerning, at han blev rapporteret død i den hensigt at bringe hans historie i miskredit. Hans andel i fotografierne er et spørgsmål af den offentlige mening, og skønt jeg kender hans nuværende adresse, vil jeg ikke offentliggøre den, da han ikke ønsker at blive yderligere besværet om dette emne.

Spørgsmål nr. 2: *Hvorfor rapporterer astronomerne aldrig at have set rumskibe eller andre usædvanlige ting, når de dog ustandseligt holder himlen under observation? F. N.*

Svar: Astronomerne har haft mange observationer og har også skrevet om dem. Gennemsnitsmennesket læser dem aldrig, og når en eller anden „autoritet" udtaler, at astronomerne aldrig ser noget under deres undersøgelser, viser det kun autoritetens egen uvidenhed.

En usædvanlig god bog, skrevet af Dr. H. P. Wilkins og udgivet i England, har et kapitel med titlen „Mærkelige hændelser på Månen". (Our Moon, af Dr. H. Percy Wilkins). Før sin død var Dr. Wilkins en anerkendt autoritet med hensyn til spørgsmål vedrørende Månen. I denne sin bog beskriver han mange mærkelige og usædvanlige ting set af professionelle astronomer. Bogen er meget svær at få fat på, men skulle kunne fås i enkelte større biblioteker. W. Oliver fra Southampton, England, havde en god observation den 15. maj 1954. I sin beskrivelse af den sagde han: „Omtrent kl. 23,30 om lørdagen, den 15. maj 1954, påbegyndte jeg observation af Månen . . . Efter at have prøvet forskellige kraftige okularer skiftede jeg over til 45X. — Kl. 0.27½ præcis fik jeg i kikkerten øje på en sværm levende, blå prikker, der nærmede sig Månen. De bevægede sig i en V-formet formation. Jeg var i stand til at tælle 14 sådanne objekter".

„Jeg fulgte dem tværs over Månens overflade, mod hvilken de virkede sorte. Ved hjælp af deres skygge var jeg i stand til at danne mig et indtryk deres form; de var flade, med et eller andet, der

hævede sig i centrum. Jeg talte dem en gang til og fandt nu, at der var 18 alt i alt. De bevægede sig fra vest til øst, idet de passerede henover kraterne Taruntius og Cavalerius".

„Så snart de havde overstået deres passage, låste jeg mit teleskop og skiftede over til et 200X okular. Til alt held var jeg i stand til igen at få dem i søgeren, denne gang i nogen afstand fra Månen, og jeg var i stand til at få et udmærket billede af objekterne på armen af „V"et nærmest mig".

„Der var 8 objekter langs denne linie, 3 små, 2 store og 3 små. Jeg kunne se 5 oplyste vinduer i hvert af de større fartøjer og klare prikker af lys langs med de hævede sektioner på de mindre fartøjer".

„Med hensyn til denne hævede centrale sektion kunne jeg nu se, med 200X okularet, at det havde form af en kuppel. Bortset fra forskellen i størrelsen var alle objekterne af samme konstruktion.

„Min observation varede i omkring 8 minutter, under hvilken tid jeg ingen støj hørte, og ej heller bemærkede jeg nogle spor efter jetmotorer eller lign. Men henimod slutningen af observationen kom der pludselig et rødt lys fra kuplen på førerfartøjet, sandsynligvis et signal af en eller anden art, skønt dette på ingen måde påvirkede det strålende blå lys i tårnets midte. Jeg fortsatte med at iagttage denne formation, indtil afstanden blev for stor til, at nøjagtig observation kunne foretages. (0,35)" citat slut.

En anden måneastronom havde en observation, der varede 25 minutter. Observationen blev foretaget gennem et 12" teleskop. Det var den 8. juli 1954, 21,30 til 21,55. Her er hans rapport i forkortelse: „Jeg undersøgte på den sydlige himmel, i en omtrentlig højde af 55 grader, et klart, stjernelignende objekt, der mindede om planeten Venus. Den var imidlertid betydelig mere klar, end selv den strålende Venus ville være på en så klar baggrund, og Venus var bortset fra det på det tildspunkt lavt på solnedgangshimlen. Øjeblikkelig gik der tanker om en Super-Nova eller om en „ny" stjerne gennem min hjerne.

Jeg åbnede observatoriet for at bringe 12 tommer teleskopet i virksomhed.

Medens „stjernen" hurtigt blev synligt i søgeren (hjælpeteleskopet tilsluttet hovedinstrumentet), kunne det stærkere okulars meget mindre synsfelt ikke rettes mod det nøjagtige sted på himlen. For at undgå at spilde den kostbare tid måtte jeg tage min tilflugt til et okular af mindre styrke og bredere synsfelt. (50x35°).

Det, jeg så, var lige så forbavsende som uventet. Der var først og fremmest et klart, sølvskinnende objekt af ubestemmelig struktur, og til venstre for dette en sværm af, hvad forekom mig at være bitte små stjerner af forskellige grader af lysstyrke. Antallet varierede fra 15 til 20, skønt det var meget vanskeligt at afgøre deres nøjagtige antal, fordi medlemmerne af „sværmen" forandrede deres positioner uafhængigt af hinanden.

Hele sceneriet gav indtryk af stor aktivitet. Det var fuldstændig ulig noget andet, jeg nogen sinde tidligere havde observeret. Min hustru bekræftede observationen i 12 tommer teleskopet.

Objekternes tiltagende bevægelser gjorde det stadig vanskeligere at følge dem i 12 tommer teleskopet, og de forsvandt ud af synsfeltet, da en rettelse af instrumentets indstilling skulle foretages. Det lykkedes ikke ved en gennemsøgning at regionen at finde dem igen, og til sidst bragte skydannelser observationen til en afslutning kl. 21,55.

Det var mit indtryk, at fænomenet foregik i umådelig højde, formentlig i de øverste lag af stratosfæren eller måske endda højere oppe, fordi de små stjernelignende objekter ikke havde udvist nogen størrelse af betydning. De to hovedmedlemmer trodsede enhver beskrivelse. De glimtede, mens de roterede, som om metalliske overflader reflekterede solstrålerne".

Begge disse rapporter blev offentliggjort af Desmond Leslie i dennes artikel under titlen „Flying Saucers" som fremkom i februarnummeret 1955 af „World Science Rewiew".

De fleste astronomiske teleskoper har indstilling så langt ud i rummet og har et så lille synsfelt, at alt udenfor nogle få hundrede miles overhovedet ikke vil kunne ses. Derudover anvender de fleste astronomer nu til dags fototeknikken, idet de tager fotografier i stedet for selv at se i teleskoperne. På en film vil et forbipasserende objekt blot registreres som en streg ligesom et meteor.

C. A. Honey/Svend Larsen

Cosmic Science

Spørgsmål nr. 89: *Jeg har for nylig modtaget litteratur, som beretter, at en anden skribent og foredragsholder har mødt og er blevet instrueret af Orthon. Endvidere, at rummenneskene med fuldt overlæg lyver for os en gang imellem, og således svigter os for at være i stand til at prøve os. Er dette sandt?*

Svar: Nej, jeg modtog den samme rapport inden mit sidste møde med Orthon, og vel vidende, at der ville komme mange forespørgsler fra rundt om i verden, spurgte jeg ham, om han havde mødt denne person. Han svarede, at han hverken havde mødt den omhandlede person fysisk eller havde haft telepatisk kontakt med ham.

Orthon sagde, at selv om manden var oprigtig i enhver henseende, var hans sind for forvirret til at modtage budskaber fra nogen af de rumrejsende, han kendte. Sådanne påstande, sagde han videre, var intet andet og mere end resultatet af ønsketænkning.

Den for nylig afgivne erklæring af denne samme person om, at rummenneskene med fuldt overlæg svigter os for at prøve os, bestyrker det korrekte i, hvad Orthon sagde, for hvis man var i færd med at hjælpe et medmenneske op ad en bakke, ville man da med fuldt overlæg skubbe det ned, blot for at se, om det var i stand til at komme op selv; især hvis beskadigelse efter faldet kunne blive resultatet? Det samme ville ske, hvis løgn og bedrag blev praktiseret af rummenneskene, for de af os, som kender dem og stoler på dem, ville blive uigenkaldeligt såret.

Lad os huske, at disse mennesker er mere fremskredne end vi og har nået dette stade udelukkende ved at gå igennem og overvinde de prøvelser, vi nu er i gang med. De forstår den kamp, jordmennesket står overfor og føler derfor en dyb medlidenhed med os. Som jeg har sagt mange gange, har de gentagne gange fortalt mig, at de kun ønsker at hjælpe os — hvis vi blot vil lytte og acceptere deres hjælp. De har intet ønske om at såre os, og falskhed, som naturligvis ville vække mistanke, kunne ødelægge års, ja, endog årtusinders arbejde iblandt os.

Siden udgivelsen af min bog har jeg modtaget mange henvendelser indeholdende „budskaber" fra rummenneskene med de navne, jeg anvendte i „Ombord i rumskibene". Hvis De vil læse denne bog omhyggeligt, vil De bemærke, at disse ikke var deres virkelige navne, men kun en identifikationsmåde til læserens behagelighed.

Rummenneskene var klar over, at mange mennesker ville dukke op og påstå at være givet „budskaber" i deres navne. Af den grund blev jeg på det tidspunkt forsikret, at de aldrig ville identificere sig selv som sådan. De lovede, at skulle der nogen sinde opstå et tilfælde, hvor de ønskede at sende et budskab til mig gennem en anden, ville de identificere sig ved navne, de så ville give mig. Dette er aldrig blevet afsløret. Indtil nu har jeg aldrig modtaget nogen korrespondance, ej heller har jeg set nogen udgivet rapport, som indeholdt de rigtigt identificerede navne.

Jeg kender den skriver, dette spørgsmål refererer til, og synes om personen som person betragtet. Dog kan jeg ikke støtte urigtige erklæringer — uanset hvem der står som talsmand for disse.

Adamski/HC

En sund betragtning

For nylig, da jeg befandt mig uden for et bibliotek, stod jeg og betragtede de mange mennesker, der kom og gik, ind og ud — og som hver især havde truffet sit bogvalg i overensstemmelse med sit åndelige livssyn og smag.

Jeg kom derved til at tænke på de mangfoldige indstillinger overfor „tallerkenstudiet" og de forskellige sider af sagen, der har tiltrukket sig opmærksomheden hos så mange mennesker med vidtspændende og forskelligartet åndelig horisont. Den enkelte finder i dette studium en kilde til interesse og oplysning — og har taget emnet op for at beskæftige sig med det for eller imod, men følger i hvert enkelt tilfælde sin egen smag.

Sikkert intet emne har som dette i den grad holdt folks fantasi fangen eller i et så verdensomspændende omfang på så kort tid, og det taler for sig selv derved, at det har draget alle meningsgrupper til et studium — og følgelig en vurdering — af sagen. Videnskabsmænd, astronomer, ingeniører, teknikere, flyvere, radaroperatører — og videre ned gennem skalaen til andre indenfor hverdagens rammer — alle har de vist interesse for eller tro på realiteten af disse fartøjer fra verdensrummet.

Hvilke vidtspændende anskuelser, hvilken mangfoldighed af tanker! Og dog har emnet betydet en ikke ringe spore for den enkelte til at beskæftige sig nærmere med det. Det hver enkelt søger spænder imidlertid lige så vidt og er lige så forskelligartet som de mennesketyper, der dristigt søger oplysninger indenfor alle grene af spørgsmålet.

Man konstaterer naturligvis, at emnet virker dragende på den overfladiske sensationssøgende, der ser et faktum i enhver ny kontaktberetning eller sensationel observationsrapport, uanset om der er hold i disse eller ej. Denne kategori af interesserede, som hverken tilfører arbejdet noget større værdi eller det, der arbejdes for, nogen prestige, har vi selvfølgelig til stadighed i vort følge.

Bortset fra denne uundgåelige gruppe, har man den kolde beregnende type, der kræver konkrete beviser, før han overhovedet vil se nogen værdi i disse ting. Ja, til hans rådighed står i det mindste en hel del at tænke og grunde over. Dernæst kommer den type, der, omend den fuldtud værdsætter det saglige moment, er parat til at beskæftige sig yderligere med muligheden for at fremdrage andre beviser i håb om at finde et eller andet holdepunkt, som kan føre til saglige resultater ved her og der at samle bidder af erfaring, der danner et mønster, som diskuteres med ligesindede, indtil man når frem til en fornuftig hypotese.

Når alt kommer til alt, hvilken videnskabelig forskning har da ikke fra starten for en stor del fulgt sådanne retningslinier. Forskningen indenfor lægevidenskaben og astronomien frembyder tydelige eksempler herpå — indtil teorierne er blevet grundigt efterprøvet. Hvor mange af disse videnskabens teorier er blevet latterliggjort? — for så blot senere at måtte vige for et væld af beviste tilfælde. Hvor ofte har man ikke måttet revidere en særlig yndet lærebog på grund af den stadige strøm af nyerhvervet viden? Især på astronomiens område har dette været tilfældet og skyldes vore fremskridt under rumkapløbet. På samme måde forholder det sig med UFO-programmets mange teorier; meget har måttet ændres, dog må man værdsætte dem, der havde mod til at lade undersøgelserne strække sig videre end til det rent faktiske, og som undertiden blev mødt med latter, ja, endog med fordømmende kritik, fordi de vovede at beskæftige sig med noget, der forekom andre urealistisk.

Dette gælder de mennesker, som ikke har stået tilbage for at fordybe sig i emnets metafysik, der har givet anledning til så mange forskellige anskuelser, hvoraf nogle har været regulære hovedbrud. Det allervanskeligste på dette felt at acceptere er de modstridende erklæringer fra så mange, der alle hævder, at deres udlægning er den korrekte.

Heri findes intet overraskende, når man til sammenligning tænker på de mange trosbekendelser og dogmer, der alene findes inden for den kristne tro. Og alle erklærer de hver for sig at være det udvalgte instrument, der skal bringe verden „den sande tro". Hvorledes kan vi da i søgen efter sandheden i forbindelse med vor opgave andet end forvente, at der vil være mange aspekter, der tilsyneladende bringer forvirring i resultatet. Er sagen ikke snarere den, at der måske findes et gran af sandhed i dem alle? Er der egentlig noget mærkeligt i, når man betænker, hvor lidt man ved om den anden dimension, samt at man ikke har hæftet sig tilstrækkeligt ved den kendsgerning, at disse fartøjer kommer fra „en anden verden" og således må forstås ud fra billedet af „en anden verden", at en stor del af denne forvirring er opstået.

I hvert enkelt tilfælde ser vi, at alle, der søger, lægger sine undersøgelser om i overensstemmelse med egen smag, idet den enkelte går ind i forskningen med den tankeverden som baggrund, der er ham mest naturlig. Den uddannede akademiker griber spørgsmålet an på en måde, der svarer til hans uddannelse; den religiøse søger et svar, som passer ind i hans religiøse opfattelse, og således videre, frem til gennemsnitsmennesket, der, når det præsenteres for emnet, højligt forbavses og sædvanligvis som det første ønsker at tilfredsstille sin nysgerrighed.

Alle søgende er, hver især på sin måde, i færd med at granske et emne, der uden sammenligning er fremtrådt som noget i høj grad nyt og fængslende og som netop derfor ansporer til at finde løsningen, eller til i det mindste at vide mere om det.

Det sørgelige er imidlertid, at blandt disse søgende fremstod dogmatikeren, der, efter at have fundet en ret god basis for saglige argumenter, gør krav på, at hans stilling til sagen er den rigtige og

retter en ubillig kritik mod andre, som i deres forskning har fulgt en anden vej og hvis resultater ikke nødvendigvis stemmer med hans egne. Måske har deres opdragelser kun været afglansen af en sandhed, men ikke desto mindre af en sådan art, der ikke lader sig kassere som værende uden værdi; noget har endog grænset til det fantastiske eller fuldstændigt uortodokse, følgelig må disse andre stemples som kættere — har det ikke betandig været sådan? Den største mester af alle blev brændemærket på denne måde, fordi han vovede at indgive mennesker tanker, der var uacceptable for den tids lærde.

Man må afgjort indrømme, at selv det moderne videnskabelige forsøg på at udforske verdensrummets ukendte mysterier endnu befinder sig på „vuggestuestadiet", for slet ikke at tale om det senere stadium: børnehaven. Hvor egoistisk er det da ikke at gå så vidt som til at mene, at vi har rede på alle svarene, endsige forlange at andre skal tænke nøjagtig som vi, thi kunne det ikke tænkes, at hele sandheden først findes ved sammenstillingen af puslespillets brikker til et mønster, der i det mindste vil give en lille antydning af det endelige billede.

I et selskab som dette, og vel også i de fleste andre, foretages mange af undersøgelserne bedst af enkeltpersoner eller grupper, især når det drejer sig om metafysisk eller religiøst stof. Den enkelte kan da gå i dybden, så meget han ønsker, og sammen med fællesinteresserede arbejde med stoffet uafhængig af den officielle organisation. De ting, man imidlertid finder, kan have virkelig betydning for helheden, kan da bringes frem til overvejelse. Således fremkommer den sagligt arbejdende med sine resultater, metafysikeren med sine, o.s.v., hvorefter det hele så fremlægges for helheden til vurdering, af hvilken værdi det end måtte være.

På denne måde bliver den ene gruppes fremgangsmåde eller metode ikke til anstød for den anden, da de hver for sig blot bringer det, de føler er noget væsentligt ved en opdagelse, frem til overvejelse, og selv om det fremsættes, høres det nok — men godtages ikke nødvendigvis — af alle.

Ved en fremgangsmåde som denne udviser det indsamlede materiale mange punkter, hvoraf nogle findes ikke at være afgørende nok eller tilstrækkeligt dokumenterede til at være praktisk acceptable. Undertiden blivet dette tilfældet, når én person alene har haft oplevelsen og mangler vidner til at bekræfte denne. Dermed være ikke sagt, at den må kasseres, thi hvem ved? –– en anden kan senere helt på egen hånd gøre en ganske tilsvarende erfaring og således støtte holdbarheden af den første påståede iagttagelse. Har der ikke allerede været eksempler herpå inden for dette arbejde?

Meget har man til tider fundet vanskeligt at acceptere, men det bør ALDRIG kasseres alene på dette grundlag, hellere må man lægge det til side og afvente en videre udvikling, der eventuelt beviser dets værdi.

Mangt og meget har allerede ud fra vore erfaringer lært os, at mange ting, som vi ved vort arbejdes begyndelse fandt uacceptable og vanskelige at godtage, senere, når der kom flere bekræftende oplysninger til, har vist sig temmelig holdbare. Således er vi blevet belært om det tåbelige i at kassere noget som helst oplysningsmateriale på dette grundlag alene, uanset hvor fantastisk eller uortodoks det „synes" at være. VENT OG SE, ER EN GOD REGEL.

Dette, føler vi, er den SANDE vej, og i sandhed en vej, det har betalt sig at følge, som ikke virker anstødende på andre, thi ad den indrømmes der virkelig enhver retten til at forske på sin egen måde og giver ham således den tanke- og udtryksfrihed, der er hans retmæssige arvelod.

Vi kan sige, at vi hidtil ved at følge denne vej har fundet et lille hjørne af puslespillets billede, som antyder os et perspektiv, der, når alle stykkerne bliver samlet, langt vil overstige vore forventninger og spænde videre end det normale menneske kan fatte. Man mindes derved Bibelens ord: „Hvad intet øje har set, og hvad intet øre har hørt, — — det har Gud beredt dem, der elsker ham". Da Gud er kilden til alt SANDT og er SANDHED, kan vor søgen efter denne derfor vel være betinget af det, disse ord kan sige os.

Kun det hovmodige menneske og den topmålte egoist ville hævde, at han kender alle svarene. Og netop denne hans uforskammethed er en fornærmelse imod den intelligente, thi intet dødeligt menneske kunne betros en så ubegrænset viden. Faktisk synes historien at pege på, at det netop har været

den ydmyge og beskedne, der har fået de største hemmeligheder af Guds umådelige kundskab og visdom åbenbaret.

Fordragelighed og retsindighed er såvist et uforligneligt redskab og det ikke mindst i denne søgen efter kundskab om ting, der endnu vides så lidt om.

Henry Th. Larsen *Australian Saucer Record.*

Atomdrevet uhyre

Fremstilling af fartøj med en hastighed af 100 miles i timen og en kapacitet på 400 passagerer vil måske give de stive luftskibe et dramatisk come-back.

Af *Francis Morse.* Assistant Professor of Aeronautical Engineering, Boston University.

Siden præsident Kennedy i begyndelsen af sidste år annullerede regeringens projekt til en milliard dollars, der skulle anvendes til at anbringe en atomdrevet prototype i luften, har det været almindeligt antaget, at et atomdrevet luftfartøj var ude af billedet — i det mindste for de nærmeste år. Dette kunne meget vel være tilfældet, men ville som sådant vise sig at være en sørgelig bommert for dette land.

For medens planerne om den atomdrevne flyvemaskine er lagt på is, er det i dag muligt at bygge et atomdrevet luftfartøj, der er lettere end luften og med en udførsel, der er intet mindre end sensationel. Ved at anvende de reaktor- og turbinesystemer, der allerede er udviklet som en del af det annullerede regeringsprogram, kan det atomdrevne luftskib blive bygget og prøvefløjet for et beløb, der ikke overstiger 25 millioner dollars. For dette relativt beskedne beløb vil USA i sin besiddelse have et luftfartøj med ganske enestående muligheder — et luftskib, der er i stand til at flyve jorden rundt uden at skulle fylde på tanken undervejs; et flyvende hotel i stand til at transportere omkring 400 passagerer, der kan have samme moderne bekvemmeligheder, som havde de været ombord i en luksusliner — en teknisk triumf, der i høj grad ville hæve vor prestige.

De stive luftskibes æra er forlængst betragtet som et afsluttet kapitel i flyvningens historie. Sandheden er, at denne form for luftfartøjer, ramt af uheld, som de blev lige fra starten, aldrig fik lejlighed til at vise, hvad de virkelig duede til. Nu, hvor atomkraften er bragt i anvendelse som fremdriftsmiddel, vil de stive luftskibe muligvis hævde sig som en rival i den kommercielle lufttrafik. Ikke først og fremmest i konkurrence med de hurtigtgående jetlinere, men mere logisk som en konkurrent til oceandamperne med deres turisttrafik.

Problemerne med at tilpasse atomkraften til disse fartøjer, der er lettere end luften, er færre og langt mindre skuffende end de, der angår selve fartøjet. Og det er slet ikke så svært at se, hvorfor det forholder sig således. Den primære overvejelse drejer sig om vægten. Det er blevet beregnet, at i en flyvemaskine på størrelse med en B-52 forsynet med en direkte air-cycle reaktor, der er beskyttet af et blylag samt vand, vil vægten af et sådant beskyttende lag alene overstige 250.000 pounds. Dette overstiger totalt en B-52's bæreevne.

Et luftskib, der opnår sin bæreevne ved hjælp af brint, snarere end fra sine maskiner, frembyder, set fra et vægtsynspunkt, et ganske andet billede. Den mængde brændstof, der skal påfyldes, udgør i virkeligheden kun 1/16 af hele luftskibets vægt, d.v.s. at et stort, styrbart fartøj med en stor løfteevne, skal vi sige på 750.000 pounds, ikke behøver større kraftudvikling end 6000 hestekræfter. Reaktoren og turbinen i en sådan installation, incl. den nødvendige beskyttelsesforanstaltning, vil maksimalt veje ca. 120.000 pounds eller mindre. Dette er væsentligt mindre end vægten af den mængde brændstof, en kon ventionel flyvemaskine af samme størrelse ville bringe med sig til en lang flyverejse. Derfor, set ud fra et vægtsynspunkt, er luftskibet ikke alene mere praktisk i anvendelse, men tilbyder også en større effektivitet.

Hvad med strålingsfaren i tilfælde af en ulykke? Et hårdt stød i det indre af et flydende luftfartøj er faktisk utænkeligt, men den disponible plads inde i det umådeligt store hylster tillader usædvanlige forsigtighedsforanstaltninger, således at man skulle kunne se bort fra muligheden for brud på reaktoren ,selv i tilfælde af et voldsomt sammenstød med Jorden.

Alt, hvad der angår morgendagens atomdrevne luftskib, vil i sandhed blive regnet efter en king-sized målestok. Dets nylondækkede, aluminiumsbeklædte skrog har f. eks. en længde på 980 fod og en diameter på 172 fod, indeholdende 12.000.000 kubikfod brint i 17 separate brændstofceller (til sammen-

ligning med de 7000.000 kubikfod brint, der var indeholdt i „Hindenburg", der fik en så sørgelig skæbne ved branden i New York). Dets tophastighed vil blive 100 knob (dette er 3 gange den hastighed, den hurtigste overfladeliner skyder).

Det vil kunne prale med bekvemmeligheder for passagererne, der tåler sammenligning med de mest prægtige luksuslinere, rummelige opholdskabiner, flotte passagerkabiner med badeværelse, promenadedæk, restauranter, hvor der serveres lækre måltider, en natklub og endog en biograf. Noget af det mest betagende vil blive en balsal, anbragt øverst oppe i luftskibet under en kuppel af plexiglas, gennem hvilket de dansende vil kunne nyde det skønne syn af de blinkende stjerner. Transporten fra nederste dæk foregår ved hjælp af en elevator, der skal gennemkøre 15 etager for at nå op.

Fremtidsperspektiv? En uopnåelig drømmefantasi? På ingen måde. Luftskibe, drevet frem af atomkraft er i øjeblikket genstand for alvorlige forhandlinger både i dette land og i Vest-Tyskland. Med vore dages materialer og tekniske kunnen plus den store fordel, der ligger i kendskabet til atomkraften, er et sådant projekt ikke blot i højeste grad muligt, men burde kunne sættes i gang uden forsinkelse af forbundsregeringen, som et led i langtidsinvesteringerne i den civile lufttrafik. Det bør tages ad notam, at omkostningerne — 25 millioner — kun andrager en ringe procentdel af, hvad USA agter at anvende til udviklingen af en supersonisk kommerciel flyvemaskine.

En bemærkelsesværdig kendsgerning ved atomluftskibet vil være, at det er fuldkomment lydløst, ingen støj vil kunne høres, hverken i passagerkabinen eller af folk på Jorden. Med langsomtgående dobbeltrotationspropeller, 60 fod i diameter, anbragt i kroppens agterende og drevet af turbiner, ligeledes anbragt indvendigt, vil maskine og propeller være næsten uhørlige. Dette ville være en ikke ringe bedrift i en tidsalder, hvor støj fra flyvemaskiner nærmer sig grænsen til, hvad mennesket kan udholde. Bortset fra visse specielle arbejder (som transporten af store betonplader fra fabrikken til brug ved landingspladsen) er de mest lovende områder for luftskibene 1) passagertransport over transoceanske ruter og 2) fragttransport til lave priser. Førstnævnte område vil i enhver henseende vise sig økonomisk konkurrerende med andre almindelige rejsemidler, såvel til lands som i luften. Yderligere fordele ved atomluftskibe vil være den ubegrænsede holdbarhed af disse bemærkelsesværdige luftfartøjer.

Ved hjælp af sin egen „afskydning", en tomotores maskine med plads til 21 passagerer, kan luftskibet tage passagerer ombord under flyvning. Flyvemaskinen, der er en standardmodel forsynet med en speciel mekanisme, nærmer sig simpelt hen „moderskibet" nede fra og fastgøres til en anordning, der skyder frem fra luftskibet. Derpå trækkes den ind i selve luftskibet og fortøjes i en særlig hangar indeholdende en servicestation og en landgangsperron for passagererne.

Efter rejsen i dette luksuriøse „Cirrus Hilton" går passagererne atter om bord i maskinen og vender tilbage til Jorden. Denne færgetrafik er ikke noget nyt og uprøvet, idet den fandt anvendelse for år tilbage i forbindelse med flådeluftskibene „Akron" og „Macon", som havde hangar-service til 5 flyvemaskiner hver.

Det amerikanske monopol på ikke brandfarlig brint sætter dette land i en misundelsesværdig position med hensyn til opførelse af luftskibe, der er lettere end luften, en position, vi ikke bør tøve med at udnytte til det yderste. Brint, kombineret med denne nye form for luftskibe danner tilsammen en sikkerhed i luften, som aldrig tidligere har været opnået. Ved at indføre denne revolutionerende nye faktor — atomkraft — til en hel ny form for luftskibe, vil USA være i besiddelse af en transporttype, der vil blive genstand for misundelse i samtlige andre nationer i verden.

Som USA's førende talsmand for luftskibe, admiral Charles E. Rosendahl, udtalte: „Brint, metalskrog, boundary layer kontrol — atomkraft, de mange andre nye ting, der er fremkommet inden for flyveteknikken, materialer, instrumenter, kommunikationer, ærlige hensigter og anstrengelser — det er ud fra disse ingredienser, rolige og sindige mennesker en dag vil producere en næsten helt ny type luftskib. Det vil være et fartøj, som fremskirdtsvenlige mennesker vil hilse velkomment på grund af de mange specielle hverv, det kan udføre bedre end noget kendt fartøj vil kunne gøre det i dag. Det tjener ikke nogen til ære, at vore tanker om luftskibe indtil nu har været så uproduktive, urealistiske og forvirrede".

Mon der er noget at sige til admiralens vurdering?

FLYING sep. 1962 *Svend Larsen*

Søgen efter et mønster

Af Harry Lord

Eksperiment nr. 1. — Intet brugeligt mønster.

Det ser ud til, at kun få læsere fører kartotek over iagttagelser. Ingen er kommet frem med en tabel magen til den, jeg har, så der kan ikke gøres mere ud af vort første eksperiment. Hvis der stadig er nogen, der er interesseret, vil jeg være glad for at høre fra dem. Hvert år siden 1947 har jeg studeret de periodiske former for hver måned, og jeg må sige, at det mønster, jeg gav for 1961 ikke stemte overens med de andre år. Dette betyder, at hver type ikke viser sig i regulær rækkefølge, som jeg tidligere har formodet.

Mønstret ser således ud:

Januar: Skiver og lys.

Februar: Ubestemt form og kugler.

Marts: Ubestemte former, skiver og kugler.

April: Ubestemte former, lys og ildkugler. Skiver.

Maj: Skiver, ubestemte former og cigarer.

Juni: Skiver, ubestemte former, kugler og lys.

Juli: Skiver, ubestemte former og cigarer.

August: Skiver, ubestemte former, cigarer og kugler.

Sept.: Skiver, ubestemte former og kugler.

Oktbr.: Skiver, ubestemte former og raketlignende objekter.

Novembr.: Skiver, ubestemte former, cigarer og raketformer.

Decmbr.: Skiver, ubestemte former og kugler.

Det ses, at dette studium er umagen værd. Dette fortæller os imidlertid noget om andre genstande end skiver og nogle af ubestemmelig form. Januar bringer lys, februar og marts er gunstige for kugleformede genstande, april er den bedste måned for ildkugler, maj for cigarformede genstande, juni for kugler og lys, juli og august for cigarer, tilbage til kugler i september, i oktober og november er der raketformede genstande, og det slutter med kugler i december. De bedste måneder på mit kort for skiver er juni, juli og august og de ringeste er februar og marts.

Jeg fandt ud af, at forekomsten af „flaps" forstyrrede mønstret, fordi de ville forhøje antallet af skiver og ubestemmelige objekter i særlige år og skabe en formløs rækkefølge. Mønstret viste regelmæssighed med hensyn til „flaps", og jeg vil nu vende mig til dem for at søge efter et mønster..

Eksperiment nr. 2: „Flaps" peger mod kilden til tallerkenerne.

Kenneth Arnolds iagttagelser kom lige midt i den store periode af observationer i juni 1947. Det er ikke helt klart, om det var en af de store „flap" eller ikke, men jeg tror, at den kan betegnes som en af de store. Mit diagram viser, at den næste store ville komme i marts 1950 og en lignende stor i november 1952. Der var temmelig mange observationer i november 1953, men dette synes kun at være fortropper til den helt store „flap" i september 1954. Der var to maximum perioder i 1957, idet den største af dem alle var i november 1957. Den sidste store på mit diagram var november 1960. Alle de store „flaps" fandt sted med ca. to års mellemrum med undtagelse af perioden 1954—57, som var længere.

Det, at tiderne passer sammen med de perioder, når Mars er nærmest Jorden, er i sig selv opsigtsvækkende, men mere betydningsfuld er perioden mellem de to store „flaps" i 1954—57, særlig når man sammenligner maximums-observationsperioderne med denne planets nærmeste position til Jorden. Mars er i opposition med mellemrum på lidt over to år, eller 687 dage. Disse oppositioner finder sted forskellige steder på Mars' bane. Planeten bruger omtrent 15 jordiske år til at gennemløbe denne. Dette store kredsløb på 15 år begynder eller slutter i den mest gunstige opposition, når den er nærmest Jorden. Dette skete i 1877, 1879, 1892, 1894, 1909, 1924, 1934, 1941, 1954 og 1956.

Det, som slår mig, er, at den største koncentration af flyvende tallerken-rapporter, vi har haft siden 1947, kom godt og vel et år efter dette højdepunkt i 1956, næsten midtvejs mellem 1954 og 1957 „flaps". Da slutningen af 15 års kredsløbet nærmede sig, kommer man til det resultat, at flyvende tallerken „Flaps" bliver mere fremskredne, og det stemmer overenes med, at Mars er nærmest Jorden, og at det virkelige store „flap", lige som det i 1957 kommer lidt over et år efter slutningen på den periode. Diagrammet viser et tiltagende, voksende mønster — højdepunkterne stiger i tidens løb. Dette kan fortolkes på to måder — enten, at der vil ske noget stort, eller det skyldes simpelt hen menneskets voksende interesse for himlen. Det er interessant at gå tilbage til begyndelen af den 15 års periode, som

sluttede i 1956. Det bliver i 1941. Omtrent et år efter hører vi, at flyverne i anden verdenskrig første gang så UFOer og senere „foo-fighters“. Mit diagram går langt for at bevise Lonzo Dove's fund i en artikel kaldet „Mennesker og Mars tallerken kredsløbet“, offentliggjort i marts nummeret 1962 af „Tallerken Nyheder“, hvori jeg anstiller betragtninger over oprindelsen af de flyvende tallerkener, men jeg vil gøre det klart, at skønt de måske kommer fra Mars, betyder det ikke nødvendigvis, at førerne af dem er marsboere. Der er stadig en mulighed for, at Mars kun er en base, og at de besøgende oprindeligt kom fra andre systemer, men så rejser der sig et andet spørgsmål — tidsfaktoren. Væsener, som kan rejse gennem de umådelige afstande, ville ikke finde det nødvendigt at vente, til planeterne står gunstigt i forhold til hinanden, for at rejse de lumpne 56.000.000 km. Derfor vil jeg støtte teorien om, at tallerkenerne kommer fra Mars. Om de så er i samkvem med andre planeter eller galaxer eller ikke, er en anden historie.

Det er aldrig nemt at se ud i fremtiden, men jeg vil vove pelsen ved at forudsige, at næste store „flaps“ vil fremkomme som følger: Sidste halvdel af 1962 eller først i 1963, 1967—1969 og derefter den virkelig store i 1972 ligesom den i 1957.

»Orbit« (F. P.) / Jacob Jensen

Flyvende skiver vælter lastvogn

Adolfo Paolini Pisani, statsansat og tjenstgørende landopmåler i staten Merida, Venezuela, kørte en dag i januar 1961 i sin jeep ud ad Andesgaden, som fører fra byen La Victoria til El Vigia i Merida. Himlen var klar med meget få og små skyer. Han var netop kommet over bjerget ved La Victoria og kunne overskue både den jævntløbende strækning af landevejen foran sig i retning af El Vigia og dele af himlen såvel på højre som på venstre side. Han bemærkede en lastvogn, som nærmede sig bagfra og benyttede hornet, da den ville overhale jeepen. Paolini Pisani trak helt ud i højre side af vejen, og lastvognen kørte forbi ham.

Således fortsatte nu begge køretøjer hen ad vejen i nogle minutter, da et strålende objekt i form af en metallisk skive, der så ud, som var den af poleret, blåt stål, pludselig skød ned fra himlen med en ufattelig hastighed og i faretruende nærhed, da den for hen over lastvognens køler. Derpå rasede den straks opefter igen med den samme fantastiske fart og var i løbet af få sekunder uden for synsvidde på den modsatte side af vejen. Ved skivens opstigning blev hele vognen løftet nogle fod i vejret, således at den væltede rundt med hjulene opad, til alt held i en sandbunke, der lå i vejkanten. Paolini Pisani standsede sin jeep og efter at have overvundet den frygt og forskrækkelse, der havde grebet ham, ilede han til for at hjælpe passagererne i lastvognen. Heldigvis var vognens fører alene, og han slap fra oplevelsen med nogle få hudafskrabninger, knubs, snitsår og et nervechok. Derpå begav de sig begge af sted for at finde mennesker, der kunne hjælpe med at få vognen rejst og gøre den køreklar.

Enkelthederne ved denne tildragelse blev holdt hemmelige af gendarmeriet og også af Paolini Pisani, der ikke ønskede at få nogen avisomtale, idet han tænkte, at man ville anse ham for at være tosset eller beskylde ham for at opdigte fantastiske fortællinger. Han sagde, at objektet havde rejst en støvsky, da det passerede hen over vognen, og at det bestemt ikke var nogen flyvemaskine (jet el. alm. fly), raket, helikopter, meteor eller noget som helst andet bekendt. Til trods for hans vægring ved at offentliggøre noget, tyngede tilfældet dog så meget på ham, at han afslørede enkelthederne til sin fætter, dr. C. E. Paolini Pisani og til dr. Franco Puppio Leon, som begge er velkendte og respekterede advokater i Caracas. Disse advokater, slægtninge til Adolfo P. P., var naturligvis påvirket af hans forskrækkede og nervøse tilstand såvel som af tilfældets uhygge- og mulige faremoment, og de havde kendskab til undertegnedes interesse og aktivitet med hensyn til de lokale UFO-problemer, hvorfor de besluttede sig til at lade mig vide, hvad der var sket ved at sende denne beretning til forskningscentralen.

Horacio Gonzales i „A.P.R.O. Bulletin“, Tucson, Arizona, september 1961.

F. P. / Åge Voss

Over os - planetarerne

Denne overskrift brugte redaktør Kai Höwellmann den 25.2.1962 i sit verdenskendte „Berliner Morgenpost". Bl. a. skrev redaktøren: „Karl Veit udtalte i oktober 1960 på den 4. internationale UFO-kongres i Wiesbaden: „Om en masselanding af UFO's, som gennem mange år har iagttaget Jorden, er der ikke tale, fordi planetarerne ikke må blande sig i Jordens anliggender. De bliver først aktive, når Jorden gør sig klar til at anvende den altødelæggende atombombe".

Vær forsigtig, inden De ler heraf: videnskabsmænd af format har i den sidste tid sagt noget lignende — dog forsigtigere og uden forbindende.

Den amerikanske „National Science Foundation" havde indbudt verdens førende astronomer, astrofysikere, biokemikere, psykologer og kerneforskere til en hemmelig kongres i Green Banks i Virginia, USA. På denne kongres skulle i al stilhed diskuteres over emnet: „Kontaktmuligheder til andre verdener. „Den engelske professor Hoyle sagde under bifald fra sine kolleger: „Det er muligt, at alle civilisationer må gennemløbe udviklingens tidsrum (kredsløb) og selvudslettelse, inden de sluttelig kan træde i forbindelse med andre verdener og optages i den „interstellare klub".

Man talte om højt intelligente væsener ude i rummet. Man talte om millioner af beboede planeter. Professor Drake, astrofysiker ved det radioastronomiske observatorium i Green Banks sagde: „Millioner, hvis ikke milliarder af solsystemet findes alene i vort mælkevejssystem. Med garanti er millioner af planeter beboede".

UFO-Nachrichten nr. 71/62.
Oversætter: Slej.

Pave ord

I sin rundskrivelse „Mater et Magistra" af 15. maj 1961 udtaler paven, at ethvert betydningsfuldt, menneskeligt problem har verdensomspændende konsekvenser.

Videnskabens og teknikkens fremskridt på alle områder inden for samfundslivet mangedobler og strammer de bånd, der binder nationerne sammen samt medfører, at deres indbyrdes afhængighed bliver af stedse større og mere vital betydning.

Som følge af dette kan man sige, at ethvert menneskeligt problem af nogen betydning nu om stunder rækker ud over de nationale grænser og bliver ofte verdensomspændende i sine konsekvenser, uanset om problemerne er af videnskabelig, teknisk, økonomisk, social, politisk eller kulturel art.

Derfor kan de enkelte samfund ikke længere ved egen styrke og på passende måde løse de af deres problemer, der har størst betydning, selv om disse samfund udmærker sig ved en generel og højt udviklet kultur, ved folketallets størrelse og de enkelte borgeres virksomhed, ved økonomisk formåen eller ved territorial udstrækning og rigdom. Nationerne gør sig indbyrdes afhængige, og man kan fastslå, at enhver af dem i deres udvikling samtidig bidrager til de andres udvikling.

Enighed og samarbejde er derfor en uomgåelig nødvendighed.

Fra „Le Courrier Interplanétaire"

Oversat: Aage Voss

A Propos mystiske himmellegemer

Februar 1962

Angående Deres artikel om UFO'er i nr. 41, er en idé faldet mig ind. Jeg sender den til Dem, for det den er værd.

For nogle år siden læste jeg, at UFO-erne ofte flyver i retningen NØ-SW, især forekommer det, når de foretager meget hurtige flyvninger. På den tid spurgte jeg ofte mig selv hvorfor, men forgæves. Nu har de amerikanske satellitter fornylig lært os, at Jorden er omgivet af meget farlige strålingsbælter, *undtagen ved polerne.* Altså må de besøgende fra rummet, som, uden at ville krydse over vore kontinenter, alligevel ønsker at flyve meget hurtigt gennem vor atmosfære, nødvendigvis komme ind ved én pol for at komme ud ved den anden, og det langs en ret linie, uden at berøre Jordens magnetiske felter. Men på grund af Jordens omdrejning fra vest mod øst vil denne rette linie ikke følge en meridian, den vil *nødvendigvis være en diagonal NØ-SV.*

Hvis flyvningen er meget hurtig, vil den på samme måde være en diagonal NNØ-SSV. Hvad angår andre UFOer, bliver de, som flyver i alle retninger, længere, simpelt hen for at udforske vore kontinenter i ro og mag. Men også disse kommer ind og ud ved polerne på grund af de radioaktive bælter.

Yves Dupont-Fournieux
Lumieres dans la Nuit

Gruppeliste fortsat

Birkerød: K. Benn, Stationsvej 3, tlf. 01 81 33 92
Espergærde: Alfr. S. Hansen, Lindevej 29, tlf. 948.
Frederikssund: N. C. Tranberg Beier, Tværstræde 16.
Nakskov: E. Hansen, Holleby, telf. 527.

KØBENHAVN:

Brede: Finn Madsen, Lystoftevej 20 b, Brede, Lyngby, tlf. 87 83 60.
Dragør: L. P. Bendtzon Jørgensen, Peter Petersen Alle 36, tlf. Dr. 115
Frederiksberg: Finn Laustsen Toft, Dalgas Blv. 91, I, tlf. Fasan 211.
Frederiksberg II. Karl Hansen, H. Ibsensvej 29 A, Kbhv. V, tlf. VE 9415.
Gentofte: B. Brandt, Ermelundsvej 109, Gentofte, tlf. GE 1490.
Gentofte II: H. Olrik, Agertoften 9, Gentofte, telf. GE 5314.
Glostrup: H. Jørgensen, Diget 5, Glostrup, telefon 01 961303.
Kastrup I: Leif E. Pedersen, Kastrupvej 260, tlf. 01 50 05 22.
Kastrup II: I. Larsen, Soldugsvej 17.
Sundby: Svend Hansen, Amsterdamvej 11, st. København S.
Vesterbro: H. Heiden, Flensborggade 32, I, Kbh. V, telf. 918 y.
Østerbro: H. Nielsen, Kildevældsgade 69^1, telf Ry. 3643.

Kontaktpersoner pr. 1. juli 1961

JYLLAND:

Aalborg: Anton Andersen, Rughaven 13.
Brovst: N. Stampe, telf. 200.
Børkop: K. Sørensen, Overgade 18.
Haderslev: G. Stoltenborg, Hjortebrovej 32, telf. 045 24454.
Nykøbing Mors: I. Jessen, Nørrebro 60.
Roslev: F. Kristensen, Box 8, Roslev, tlf. Durup 172.
Rødding, Sdr. Jylland: T. Lau, Radiohuset, Rødding, telefon 048 41517.
Samsø: N. K. Fokdal, Kolby Skole.
Skive: K. O. Madsen, Højlundsvej 15, telf. 1583.
Struer: S. P. Christensen, Jernbanegade 4, Struer.
Svenstrup, Als: A. M. Struck, telf. 120.
Sæd: A. Gasenzer, Sæd, Tønder.
Østbirk: A. Andersen, Urupskov.

FYN og LANGELAND:

Nyborg: K. Å. Balsløv, M. Rasmussensgade 15.
Odense: G. R. Nielsen, Søgaardsvej 11, Næsby, telf. 09 11 99 20.
Rudkøbing: P. Bønnelykke, Strandbakken 12 telf. 51 17 22.

SJÆLLAND OG LOLLAND-FALSTER:

Bidstrup: K. E. Nielsen, Skovgaardspark 11,
Hedehusene: S. Larsen, Pilevej 2, Fløng.
Holbæk: H. Lehmann, Mosevang 29.
Hornslunde: Lynge Petersen, Højevej, telf. 96.
Lou: M. Larsen, Vilbanehøj.
Maribo: John West Henriksen, Gasværksvej 3, telf. 474.
Roskilde: E. S. Petersen, Gl. Landevej 26, Roskilde.
Ole Henningsen, Rødby Mark pr. Rødby.
Stevns: K. Hansen, Kræmmergaarden, St. Heddinge.
St. Merløse: S. Jensen, St. Taastrup pr. St. Merløse.

KØBENHAVN:

Ballerup: J. Trap, Damtoften 17.
Nyboder: S. Olsen, Sct. Paulsgade 14, Kbhvn. K.
Nyhavn: A. Bak-Sørensen, Sømandshjemmet, Nyhavn 22.
Rødovre: E. Arndt, Lucernevej 123, Vanløse.
Sortedam: K. Tandrup Christensen, Gammeltoftsgade 8, Kbhv. K.
Sundby: Å. M„ Christensen, Bachersvej 67, tlf. SU 9525.

Hjælp os at udbrede kendskabet til UFO - NYT — tusinder af mennesker kender det ikke — de venter på, at DU skal fortælle Dem, hvor de kan få det. — Tænk på, hvilken berigelse bladet er for dig, — Lad en aktiv indsats for udbredelsen af kendskabet til UFO-NYT blive dit nytårsforsæt.